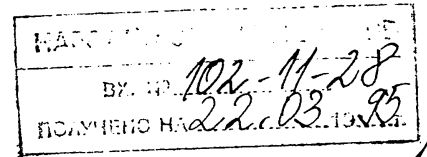

Т Р И Д Е С Е Т И С Е Д М О Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е
КОМИСИЯ ПО ПАРЛАМЕНТАРНА ЕТИКА

С Т А Н О В И Щ Е

ОТНОСНО: Определение на Конституционния съд от 8.3.1995 г.

С Определение от 8 март 1995 г. по конституционно дело № 1/95 г., Конституционният съд на Република България е конституирал като страна по делото Народното събрание и е дал възможност на същото, в 14-дневен срок, да изрази писмено становището си.

Производството пред Конституционния съд е образувано на 2 март т.г., по искане на главния прокурор на Републиката, за установяване на неизбираемост и предсрочно прекратяване на пълномощията на народния представител Жорж Ганчев Ганчев, избран с листата на БББ в Трети многомандатен избирателен район – Варна. В подкрепа на искането си, изготвено на 2 март 1995 г., главният прокурор е представил само едно писмо от 31 януари 1995 г., изходящо, от посланика на САЩ в България г-н Уилиам Монтгомъри, в което се сочи, че народният представител Жорж Ганчев е гражданин на САЩ. С "Допълнителни бележки" от 7 март 1995 г. главният прокурор е изпратил до съда още две писма, с автор – посочения посланик, от 6 февруари 1995 и 1

март 1995 г., със съдържание, противоречащо на първото писмо.

При така представените доказателства, след станалите разисквания, Комисията прие следното

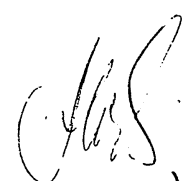
С Т А Н О В И Щ Е :

Единодушно е мнението на Комисията, че главният прокурор е от лицата, които имат право да сезират Конституционния съд; че въпросът, с който е сезиран, е от компетентността на Конституционния съд и, че, ако безспорно се докаже, че към датата на изборите народният представител е имал и друго гражданство, освен българското, налице е неизбираемост и пълномощията му следва да бъдат прекратени предсрочно, на основание чл. 72, ал. 1, т. 3 от Конституцията на Република България. Единодушното становище на Комисията е, че искането на главния прокурор не е доказано по несъмнен начин, защото представените три писма на американския посланик са с взаимно противоречащо и изключващо се съдържание. На второ място Комисията обсъжда дали представените доказателствени средства са събрани по надлежния ред. С мнозинство от 7 гласа "за", 3 "против" и 1 "въздържал се", Комисията прие становището, че представените от главния прокурор писма не са годни да докажат основния факт по делото – дали г-н Жорж Ганчев е бил гражданин на САЩ и кога е освободен от това гражданство, тъй като, съгласно действащите в страната устройствени и процесуални закони, всички отношения на съдебните власти с лица и учреждения, които се намират извън границите на Република България, се извършват чрез Министерство на

външните работи. Представените писма от посланика на САЩ не представляват и официални документи, по смисъла на действащото българско законодателство, тъй като не са издадени в кръга на службата му. Комисията, освен това, се съгласи, че преценката дали г-н Ганчев редовно е освободен от второто си гражданство и въз основа на какви неговии действия и изявления следва да се извърши на основата на американския материален закон, а именно Закона за имиграцията и гражданството на САЩ. Официалният текст на закона, заедно с тълкуванието му в доктрината и съдебната практика, следва да бъде предоставен от страната, която се позовава на него, а именно главния прокурор. По въпроса за разпределение на доказателствената тежест относно американския закон за гражданството и автентичното му тълкувание, членовете на Комисията гласуваха с мнозинство, че тежестта да докаже чуждестранното право носи страната, която се позовава на него, а именно главният прокурор. Четирима от членовете на Комисията поддържаха, че доказателства за това следва да представи г-н Ганчев.

Ето защо, в резултат на така изложените съображения, становището ни е, че искът, така както е предявен, следва да бъде отхвърлен като необоснован и недоказан.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПАРЛАМЕНТАРНА ЕТИКА:

(А. Караиванова)